

Chương 398: Radia Schmit Hơi Ấm Của Gia Đình

(Số từ: 3766)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

22:28 PM 05/05/2023

(Tluc: Tiếp tục là chương bonus lên cho anh em ngày hôm nay vì có bác ủng hộ (◡‿◡)~)

Trong khi điều tra sự thật bị thao túng, Olivia và tôi đã gặp phải những vấn đề khác.

Người dân Lajeurn, thủ đô của Vương quốc Levaina, đã mất đi cảm giác sau khi trải qua tình huống kinh hoàng khi bị quỷ tấn công.

Những con quỷ, cũng như Ma vương, đã biến mất không một dấu vết, nhưng sự hiện diện của cuộc tấn công của Ma vương vẫn tồn tại.

Họ không thể hiểu tại sao Ma vương lại tấn công Lajeurn, vì vậy họ cố gắng tìm ra lý do. Họ không tin vào những thông báo từ hoàng gia hay để chế và bắt đầu nghi ngờ những người hàng xóm của mình, những người luôn nghi ngờ, buộc tội họ là tín đồ của Ma vương.

Những lý do thường tầm thường.

Luôn mang vẻ mặt u ám và nói những từ khó hiểu khi đi lang thang xung quanh.

Không hòa đồng với những người khác và bị giới hạn trong khu vực của họ.

Nhìn thấy một bức tượng không xác định trong nhà và buộc tội họ là những người thờ Ma thần.

Nó có lẽ là một số lý do ngớ ngẩn như thế.

Trong những tình huống cực đoan, những người không tuân thủ các chuẩn mực của xã hội trở nên khó chịu và mọi người ghét phải thừa nhận rằng họ sợ hãi vì những tình huống không thể kiểm soát được, vì vậy họ cố gắng biến những người đó trở nên đáng ghét. Bất kỳ lý do sẽ làm.

Họ ước ai đó trở thành người có thể chết, và họ cứ làm như vậy.

Cả Olivia và tôi đều không can thiệp vào hiện trường.

Cảnh đó không thuộc thẩm quyền của đế quốc. Đế chế đang điều tra cuộc tấn công của Ma vương, nhưng chỉ có vậy, và đó là lý do Olivia và vai trò của tôi chỉ giới hạn ở đó.

Nếu ai đó từ đế chế can thiệp vào công việc hoàng gia của một quốc gia khác, thì đó sẽ trở thành sự can thiệp nội bộ. Và tôi không tự tin hoặc bắt buộc phải xử lý các vấn đề chính trị như vậy. Hơn nữa, tôi mang biểu tượng của hoàng tộc, nếu

hành động liều lĩnh, sẽ là Hoàng tộc Đế quốc chứ không phải tôi, người chịu thiệt.

Trên giấy tờ, tôi là một người ăn xin đã vào Temple, và bây giờ tôi đang nghĩ về cuộc tranh giành quyền lực giữa hoàng gia và các quốc gia khác. Hơn nữa, trên thực tế, tôi là Ma Vương.

Nó không thể là gì khác ngoài một câu chuyện hài hước.

Chúng tôi trực tiếp trở về Thủ đô Hoàng gia sau khi đến Lajeurn. Epinhauser, Saviolin Tana và mọi người hẳn đã được thông báo về việc tôi tham gia các hoạt động đặc biệt, nên có lẽ họ không lo lắng cho tôi.

Không, đúng hơn, họ có thể lo lắng rằng tôi đã đi làm điều gì đó nguy hiểm.

"Nhân tiện, có biểu tượng hoàng gia là điều tuyệt vời, có thể sử dụng cổng dịch chuyển ngay lập tức. Vì em cũng là Quán quân của Towan, em có nên yêu cầu một cái không?"

Olivia hẳn đã thấy thật thuận tiện khi trực tiếp trở về Thủ đô Hoàng gia nên cô ấy thậm chí còn nói một điều như vậy.

"Em có ổn không khi Giáo hội Towan gọi em lại 20 lần một ngày vì em cần sống dưới sự bảo vệ của thần thánh?"

"Ughhh, đó là sự thật. Em có thể nói với Hoàng tộc, nhưng đó chỉ là một trò đùa. Em ghét bị làm phiền hơn."

Hướng về trụ sở chính của Thương hội ở Thủ đô Hoàng gia, Olivia lặng lẽ nhìn tôi.

"Nhưng Reinhardt."

"Vâng?"

"Còn nhớ không? Trận chung kết giải đấu của em....."

—Radia Schmit.

Tôi gần như không thể kiểm soát biểu cảm của mình khi được nhắc đến đột ngột, nhưng tôi không làm một khuôn mặt kỳ lạ.

"Vâng, anh nhớ. Radia Schmit."

"Có thể nào, anh đã gặp cô ấy kể từ đó, sau khi chúng ta đối mặt với nhau vào thời điểm đó?"

Olivia đã nói những điều vô nghĩa với Radia Schmit. Tôi đã mắng cô ấy để Olivia yên.

Sau đó, Radia Schmit đã đi theo tôi với ý định giết người, và Eleris đã khuất phục được cô ấy. Nhờ thông tin thu được từ Radia, chúng tôi đã có thể cứu được Adriana và Olivia.

"Không. Tại sao? Anh cũng không nghĩ mình đã từng nhìn thấy cô ấy ở Temple."

Lời nói của tôi làm nét mặt Olivia tối sầm lại.

"Cô ấy mất tích... sau ngày hôm đó."

Dù từng vỡ mộng với đức tin của mình và ghê tởm những kẻ áp đặt nó, nhưng tận sâu trong tim, Olivia dường như vẫn coi trọng người bạn của mình.

Cả hai chúng tôi đều biết 'ngày hôm đó' là gì mà không cần phải nói ra.

"...Có phải người đó cũng là thành viên của tổ chức đó không?"

Olivia nhìn lên bầu trời.

"Có lẽ... em nghĩ vậy. Tất nhiên, em không thấy cô ấy ở đó. Nhưng em vẫn không biết chính xác ai đã ở đó. Danh sách thương vong của các Thánh Hiệp sĩ cũng không chính xác... Có lẽ cô ấy đã ở đó..."

Olivia dường như nghĩ rằng Radia Schmit không mất tích mà đã bị giết trong cuộc tấn công của lũ quỷ.

'Nếu vậy, Ma Vương đã cứu tôi và giết bạn tôi.'

"Vì thi thể của Radia không được tìm thấy... em không thể chắc chắn, nhưng vì không có tin tức nào như thế này..."

Olivia dường như thấy cơ hội sống sót của Radia là rất thấp. Nhu cầu chắc chắn về Ma vương dường như không chỉ vì cuộc tấn công của Rajeurn.

Mặc dù về mặt thời gian, Radia Schmit đã tốt nghiệp Temple, nhưng cô ấy đã mất tích khi chưa

tốt nghiệp. Chắc hẳn Temple đang tìm kiếm tung tích của Radia Schmit ở một nơi mà tôi không biết, và họ có thể đã kết luận rằng cô ấy đã chết vì liên quan đến cuộc tấn công của các Thánh Hiệp sĩ. Radia Schmit đang làm cái quái gì ở Epiphax vậy? Tôi nghĩ Eleris sẽ chăm sóc tốt.

*Vù

Trong lầu đài cao của Epiphax.

Radia ngồi ở một góc bếp, thần thờ nhìn rau và thịt xắt nhỏ được xào trên chảo mỡ, trong khi một nồi hầm sủi bọt ở một nơi khác.

"Tôi đã luôn cảm thấy như vậy... nhưng cô nấu ăn rất giỏi."

'Mặc dù cô không cần phải ăn', Radia thận trọng nuốt lời.

"Sống lâu, học làm cái này cái kia, cho dù đối với tôi là không cần thiết."

Eleris đang ngồi cạnh Radia, thậm chí không cử động một ngón tay. Cô ấy đang nấu đồng thời ba món ăn khác nhau, tất cả đều bằng [điều khiển từ xa]. Vì vậy, các nguyên liệu được cắt giữa không trung đi vào nồi, và ngọn lửa dưới chảo cũng được tạo ra bởi ma pháp, cho phép Radia theo dõi sự kiểm soát nhiệt tự do.

Radia không biết điều này khó đến mức nào, nhưng cô ấy chỉ thấy nó thật thú vị.

Hoàng tử của Ma giới đã lục tung một cửa hàng nơi không có dụng cụ nấu ăn cho cô ấy, nhưng vì Eleris đã chịu trách nhiệm về cuộc sống của Radia ở Epiphax, cô ấy đã mang dụng cụ nấu ăn vào.

Vì vậy, dù cô đơn nhưng cô vẫn được chăm sóc như thế này để đảm bảo ăn ngủ không thấy khó chịu.

Radia quan sát ma cà rồng, người thậm chí không nhìn vào tiến trình nấu ăn, chống cằm và lặng lẽ nhìn ra ngoài cửa sổ.

Đã vài tháng kể từ khi họ bắt đầu sống cùng nhau. Trái ngược với ấn tượng đầu tiên của cô, Radia biết rằng ma cà rồng này tốt bụng một cách kỳ lạ. Radia nghĩ rằng cô ấy có thể tẩy não mình để sắp xếp tâm trí của cô với các thế lực của Ma giới, nhưng cô ấy chưa bao giờ đề cập đến bất cứ điều gì như thế.

Cô ấy chỉ chăm sóc Radia và không muốn bất cứ điều gì đáp lại. Không mong đợi bất cứ điều gì, họ chia sẻ những cuộc trò chuyện bình thường khi buồn chán, về cuộc sống của Radia trong Temple và làm thế nào cô có được đức tin. Radia đã vô tình chia sẻ những câu chuyện cá nhân của mình. Radia Schmit đã thừa nhận điều đó ngay bây giờ.

Bản thân không còn cảm thấy thù địch với con ma cà rồng vô cùng mạnh mẽ và tốt bụng này nữa.

Không, ngay cả dấu vết sợ hãi cuối cùng, quá xấu hổ để gọi là thù địch, cũng đã biến mất.

Trong lâu đài lạnh lẽo và hoang vắng này, ma cà rồng luôn cung cấp những bữa ăn nóng hổi đúng giờ. Cô ấy lặng lẽ nhìn Radia ăn, cho rằng sẽ rất cô đơn khi ăn một mình, mặc dù bản thân cô ấy chưa bao giờ chạm vào thức ăn.

Cô ấy thậm chí còn nở một nụ cười dịu dàng khi Radia nghĩ rằng cô rất thích đồ ăn.

Ma cà rồng này không phải là một sinh vật để cảnh giác.

Giá như cô có thể nấu ăn ngon như vậy mà không cần nhìn vào thức ăn bằng [Điều khiển từ xa] và làm điều đó cho người khác chứ không phải bản thân mình.

Nếu cô có thể thành thạo một kỹ năng cần thiết cho người khác đến mức này.

Một người quan tâm đến cô đến mức chỉ nấu những món ăn ấm nóng để giữ ấm cho cô khi trời lạnh.

Radia đã vô thức tin rằng một sinh vật như vậy không thể nguy hiểm.

Các món xào và món hầm nóng hổi được phục vụ cho Radia mỗi lần một bát, và như mọi khi, Radia

cẩn thận ném những hương vị ấm áp đầy sự tận tâm.

"Eleris, tại sao cô lại trở thành ma cà rồng?"

"Hmm, tại sao cô tò mò về điều đó?"

"Chỉ... thắc mắc thôi."

Eleris nhìn Radia và nở một nụ cười tinh tế.

"Bởi vì tôi không muốn chết."

Không có dối trá nào trong câu nói quá đơn giản đó về quá khứ của Eleris.

"Bởi vì chết như vậy là quá bất công, quá cay đắng và quá buồn."

Tuy nhiên, có một số chất trong những từ tự chế giễu mà Eleris thêm vào sau đó.

"Đó là lý do tại sao tôi đã làm nó."

Nhưng cuối cùng, Eleris đã không giải thích đầy đủ mọi thứ, và Radia lặng lẽ quan sát biểu cảm phức tạp của cô ta.

"Nhưng cô biết gì không? Khi sống quá lâu, thời gian sẽ làm ăn mòn mọi thứ."

"..."

"Tức giận, buồn bã, hận thù, thậm chí khao khát, tất cả đều trở nên buồn tẻ. Cuối cùng, ta sẽ không muốn gì cả."

Một sinh vật không có ham muốn.

Radia không thể biết Eleris đã từng có mối hận thù và oán hận khủng khiếp như thế nào trong quá

khứ, nhưng cô cảm thấy rằng Eleris là một sự tồn tại phong hóa.

"VẬY... tại sao cô lại trung thành với Ma Vương? Lý do là gì...?"

"Hừm..."

Nụ cười của Eleris biến mất khỏi khuôn mặt cô ấy, chỉ còn lại nỗi buồn.

"Mặc dù không có khao khát, nhưng có những việc tôi phải làm... những việc tôi phải canh chừng... đó là lý do tại sao."

Eleris nhìn Radia.

"Tôi xin lỗi, đó không phải là quá khứ đáng để khoe khoang."

"Không, không, không sao đâu. Cảm ơn... Cảm ơn vì đã nói với tôi."

"Tôi mới là nên biết ơn mới đúng. Ở đây nhất định rất cô đơn, cô cũng không có kêu ca một lời nào."

Eleris lặng lẽ nhìn tuyết rơi ngoài cửa sổ, trong khi Radia ăn bữa ăn mà Eleris đã chuẩn bị.

Radia không có gia đình.

Cô lớn lên trong trại trẻ mồ côi, thể hiện tài năng về [sức mạnh thần thánh] và được nhận vào Giáo hội Als. Sau đó, cô quyết định đi theo con đường của một linh mục, đọc các bài giảng và thánh thư.

Bây giờ xa rời đức tin của mình, Radia suy ngẫm về cuộc sống của mình.

'Làm thế nào tôi đến để phục vụ Als, và làm thế nào tôi tin tưởng?'

Tôi đã bị thuyết phục rằng tôi là một người được chọn. Không giống như những đứa trẻ mồ côi khác, tôi có tài năng về [thần lực] và được đối xử đặc biệt.

Thức ăn khác nhau được phục vụ tại bàn của tôi so với những đứa trẻ khác.

Khi tôi cố gắng chia sẻ nó, tôi đã bị mắng.

Các giáo viên và linh mục luôn nói rằng vì ông trời đã công nhận tài năng của tôi, nên tôi, người được chọn, được đối xử đặc biệt như vậy là điều đương nhiên. Đó không phải là thứ do viện trưởng trại trẻ mồ côi ban cho, mà là do Thần linh ban, và chỉ mình tôi nên tận hưởng nó.

Radia tin rằng cô là một sinh vật đặc biệt, và để khẳng định điều đó, cô đã đào sâu hơn vào đức tin của mình.

Vì việc những người kém tài năng hơn nhận được sự đối xử ít hơn là điều tự nhiên, nên cô ấy cho rằng những đứa trẻ có tài năng lớn hơn do Thần ban cho sẽ nhận được sự đối xử tôn trọng hơn. Radia nghĩ rằng để được đối xử tốt hơn, cô ấy chỉ cần làm việc chăm chỉ.

Tài năng, quyền lực và phần thưởng.

Đây là điều tự nhiên trong cuộc sống của Radia.

Những người đã chứng minh được bản thân đã được đối xử phù hợp. Đó là sự thật của Radia, và vì vậy cô luôn nghĩ rằng Olivia, đặc biệt hơn bất kỳ ai, sở hữu mọi thứ trên đời là phù hợp. Radia thậm chí còn nghĩ rằng việc Olivia từ chối nó là tội lỗi.

Nhưng bây giờ.

Radia thưởng thức một bữa ăn ấm áp được chuẩn bị bởi một người không đòi hỏi gì ở cô. Một người không yêu cầu học tập hay cầu nguyện, nhưng luôn hỏi mọi thứ có ổn không, và thỉnh thoảng đề nghị sử dụng [dịch chuyển tức thời] để thoát khỏi cái lạnh và đi dạo ở một nơi dễ chịu, đầy nắng.

Không mong đợi gì từ tôi, nhưng sẵn sàng làm bất cứ điều gì cho tôi.

"..."

Radia nhận ra.

Mặc dù cô ấy chưa bao giờ trải nghiệm nó trước đây, nhưng có lẽ đây là gia đình.

Một mối quan hệ mà cả hai đều không mong đợi bất cứ điều gì từ đối phương, nhưng cả hai đều hết lòng vì nhau hơn bất kỳ ai khác.

Có lẽ đó là gia đình.

Radia biết rằng Eleris sẽ không coi mình gia đình mình.

Nhưng Radia, người chưa bao giờ trải qua sự áp bức như vậy, đã bối rối.

Nhiều điều được yêu cầu trong quá trình tin vào Thần linh. Radia tin bao nhiêu thì cũng phải trả giá bấy nhiêu. Dù có cuộc sống tốt hơn, cô ấy vẫn phải học thánh thư, và thông qua cầu nguyện, phải học những gì Thần linh chủ trương và theo đuổi.

Để tin vào Thần, người ta phải biết về Thần. Và những người xung quanh cô đòi hỏi và lợi dụng sự hiểu biết của cô về Thần linh.

Nhưng bây giờ.

Radia tin rằng Eleris vô hại với mình.

Tuy nhiên, Radia vẫn chưa biết Eleris là ai và Eleris cũng chưa nói cho cô ấy biết bất cứ điều gì về bản thân.

Chỉ là cô ấy đã ở bên cạnh mình. Trong thời gian họ bên nhau, những lời nói, hành động và những cử chỉ quan tâm nhỏ nhất của Eleris dành cho cô ấy chồng chất lên nhau.

Radia Schmit dần tin vào Eleris.

Một niềm tin khác với đức tin.

Lần đầu tiên, Radia cảm thấy điều này đối với một sinh vật thậm chí không phải con người.

Radia biết ở một mức độ nào đó về Eleris.

Có các Chúa tể Ma cà rồng, và bảy Gia tộc của các Chúa tể Ma cà rồng đó, và nơi này là nơi các Chúa tể Ma cà rồng đó thỉnh thoảng tụ tập.

Và Eleris, Gia chủ của Tuesday.

Chủ nhân của Gia tộc, nhưng không có ma cà rồng nào khác thuộc Gia tộc đó.

Bây giờ, Radia đã biết ít nhất là như vậy.

Một sinh vật mâu thuẫn trực tiếp với lời dạy của Ngũ Đại Thần Giáo, vốn đã dạy cô rằng tất cả những sinh vật sai trái đều xấu xa, đang ở ngay trước mặt cô.

Radia thậm chí không thể tìm thấy dấu vết xấu xa trong bất kỳ khía cạnh nào về ngoại hình của Eleris.

Có phải các vị thần đã đưa ra những lời dạy sai?

Nếu cô không thể tin vào lòng tốt và lòng tốt trước mặt mình, thì cô có thể tin vào điều gì trên thế giới này?

Radia Schmit cảm thấy rằng sự ngờ vực đó đã nảy sinh trong lòng cô từ lâu.

Có thể các vị thần đã sai.

Và vì thế.

Khi Radia Schmit lần đầu tiên trải nghiệm loại hơi ấm này, một thứ gì đó bên trong cô vỡ vụn.

Không, có thể sai khi mô tả nó là đồ nát.

Ở một nơi lạnh giá như vậy.

Trong lâu đài băng giá này, nơi mọi thứ đều đóng băng.

Có lẽ một cái gì đó đã tan chảy đi.

—Royal Capital Gadium, Trụ sở Thương hội.

"Hội trưởng hiện đang vắng mặt."

Một câu trả lời có thể đoán trước đã trở lại với yêu cầu gặp mặt của tôi và Olivia. Có khả năng các cuộc thảo luận đã diễn ra từ trước. Giống như không gặp Olivia Lanze khi cô ấy đến thăm.

"Vậy khi nào thì ông ấy trở về?"

"Chúng tôi không biết lịch trình chính xác của ông ấy. Chúng tôi chỉ biết rằng gần đây ông ấy rất bận rộn vì những vấn đề kinh doanh lớn trong hội. Có thể mất vài ngày hoặc thậm chí hơn một tuần để ông ấy trở lại..."

Nếu Owen de Gethmora cố tình tránh gặp Olivia, cô sẽ không bao giờ gặp được ông ta.

Tất nhiên, Olivia không biết rằng vụ việc này là một vở kịch hoàng gia, thông tin đó được cố tình che giấu và cô ấy đang ở trong tình thế không thể gặp được nhân vật chủ chốt liên quan.

Không thể gặp nhân vật quan trọng Owen, Olivia và tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc rời khỏi Trụ sở Thương hội.

Nếu ông cố tình tránh gặp cô, đó sẽ là cách đối phó tốt nhất. Có thể tạo ra một cái cớ hoàn hảo nếu họ gặp nhau, nhưng tốt hơn hết là không nên trò chuyện. Ở giai đoạn này, không nên có bất kỳ sự nghi ngờ nào.

"Thật là một người ngu xuẩn..."

Chúng tôi đã đi đến Vương quốc Levaina ở phía nam và trở về thủ đô hoàng gia, nhưng bây giờ chúng tôi không thể gặp chủ hội.

"Chúng ta sẽ phải lựa chọn giữa việc quay trở lại Rajeurn và điều tra thêm, hoặc đợi cho đến khi chủ hội trở về."

Tôi thực sự cảm thấy nhẹ nhõm vì Owen không có ở đó. Nếu Olivia tìm ra sự thật, cô ấy có thể thực sự gia nhập phe Ma vương vì vỡ mộng với loài người. Mặc dù cô ấy nói đùa, nhưng nếu không có tôi, Olivia có thể đã gia nhập phe Ma vương.

Olivia nói rằng cô ấy cần sự chắc chắn.

Cô ấy không nói rõ loại chắc chắn nào. Cho dù đó là sự chắc chắn của việc ghét Ma vương hay sự chắc chắn của việc ghét con người.

Nếu Olivia phát hiện ra sự thật về vụ việc này, cô ấy chắc chắn sẽ ghét con người.

Nếu danh tính Ma vương của tôi bị phát hiện, để Olivia đứng về phía Ma vương trong tình huống này chẳng khác nào tự mình chui vào hố lửa.

"Chúng ta hãy quay lại Rajeurn."

"Chúng ta phải?"

Đó là lý do tại sao tôi muốn tránh mọi tình huống Olivia có thể gặp Owen.

Bản thân khoảng cách là rất lớn, nhưng vì chúng tôi đang sử dụng cổng dịch chuyển nên việc đi và đến chỉ là vấn đề trong chốc lát.

Không mất nhiều thời gian để quay lại Thủ đô Hoàng gia và sau đó quay lại Rajeurn.

"Em luôn cảm thấy như vậy, nhưng làm sao con người có thể sống nếu không có cổng dịch chuyển..."

Olivia bắt đầu nói về sự tiện lợi của cổng dịch chuyển nhưng sau đó lại ngậm miệng lại.

Tôi cũng cảm thấy thế.

Olivia nhìn vào một vị trí nhất định trên quảng trường, nơi có cổng dịch chuyển, với đôi mày nhíu lại.

Chúng tôi mất khoảng ba giờ để rời Rajeurn, ghé thăm trụ sở của Thương hội và quay trở lại. Mặc dù chúng tôi đã đi qua cổng dịch chuyển, nhưng vẫn còn thời gian để đến trụ sở của Thương hội.

Vì vậy, chúng tôi quay lại Rajeurn chỉ sau ba giờ.

"Cái... cái gì đây?"

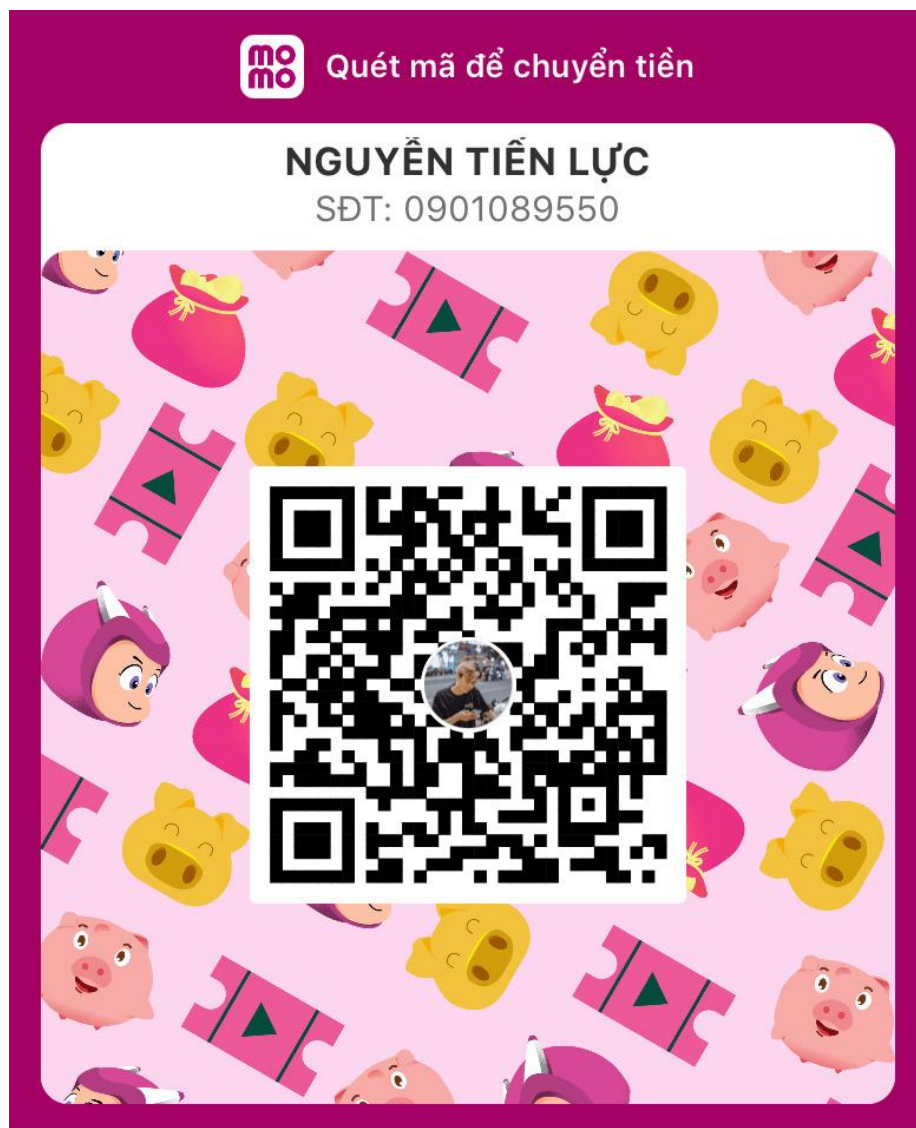
Olivia lẩm bẩm với giọng run run.

Chỉ trong ba giờ.

-Thieu chúng! Thieu chết những kẻ dị giáo!

Những người được coi là tín đồ của Ma vương đang bị treo chết trên cọc, bị thieu rụi bởi ngọn lửa.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading